

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 665: Đây Là Nguyên Nhân Quan Trọng Để Cầu Sinh Tịnh Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 056)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đây là nguyên nhân quan trọng để cầu sinh Tịnh độ】

Quý vị muốn hỏi, tại vì sao chúng ta phải niệm Phật cầu sinh Tịnh độ? Nguyên nhân là ở chỗ này. Phương thức sinh hoạt này, không gian sinh hoạt, niềm vui sinh hoạt như thế này, quý vị có muốn hay không? Nếu quý vị muốn, vậy thì phải vãng sinh Tịnh độ, đạo lý là ở chỗ này. Ngoài việc vãng sinh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc ra, muốn dựa vào công phu của chính mình để tu đến được địa vị này, cảnh giới này, thì Phật giảng cho chúng ta biết là phải mất vô lượng kiếp, chứ không phải là ba đại A-tăng-kỳ kiếp. Ba đại A-tăng-kỳ kiếp là tính từ địa vị Sơ trụ Bồ-tát của Viên giáo trở đi, còn trước Sơ trụ của Viên giáo thì không tính. Nếu tính luôn cả thời gian tu hành trước đó thì phải là vô lượng A-tăng-kỳ kiếp, chứ không phải là ba đại kiếp, trên “Kinh Hoa Nghiêm” giảng rất đúng, phải trải qua vô lượng A-tăng-kỳ kiếp quý vị mới có thể đạt được.

Điều này chúng ta suy nghĩ một chút là có thể hiểu được. Bởi vì chính bản thân chúng ta, chính mỗi một vị đồng tu các vị, sự tu hành trong đời quá khứ đã là vô lượng kiếp rồi, tự quý vị không biết đó thôi. Quý vị muốn hỏi tôi, làm sao tôi biết được vậy? Tôi nghe Phật nói. Phật đã từng nói trong bộ kinh này, quý vị nghe đến “Kinh Kim Cang” mà không bàng hoàng, không lo sợ, không khiếp đảm, thì người này trong đời quá khứ đã từng cúng dường vô lượng vô biên chư Phật Như Lai. Quý vị cúng dường vô lượng vô biên chư Phật Như Lai, há chẳng phải là đã tu vô lượng kiếp rồi sao! Đây là Phật giảng trên kinh.

Trên “Kinh Vô Lượng Thọ”, Phật cũng nói như vậy, quý vị có thể ở ngay trong đời này, gặp được pháp môn Tịnh độ, nghe đến danh hiệu A Di Đà Phật thì trong tâm sinh hoan hỷ; ở tại giảng đường này có thể ngồi được hai tiếng đồng hồ, thật không đơn giản! Nếu không phải là do thiện căn, phước đức, nhân

duyên từ vô lượng kiếp, thì hai tiếng đồng hồ này quý vị ngồi không nổi đâu. Quý vị không tin, quý vị ra ngoài đường lớn tìm một người bước vào, quý vị bảo họ ngồi, bảo đảm ngồi chưa tới năm phút là họ đã bỏ chạy rồi, họ ngồi không nổi, điều này chứng tỏ họ không có được thiện căn, phước đức, nhân duyên sâu dày đến như vậy. Cho nên, thật sự là không hề đơn giản.

Chúng ta đã tu vô lượng kiếp rồi, thành tích như thế nào? Tự mình nghĩ lại thì sẽ rõ, vẫn là cái bộ dạng như ngày hôm nay. Tại vì sao lại ra nông nỗi này? Căn bệnh của quý vị chính là buông không xuống, đã bị cái này làm hại rồi. Thế pháp buông không xuống, Phật pháp cũng buông không xuống, sự thiệt thòi của chúng ta chính là ở ngay chỗ này, cái này khiến cho chúng ta chịu thiệt thòi, mắc lừa. Phật hoàn toàn không có lỗi với chúng ta, Phật đáng miêng nhọc lòng để khuyên can, hướng dẫn, là do chính chúng ta không thật thà, tự mình không chịu làm. Phật chỉ có thể khuyên chúng ta, không thể ép buộc chúng ta. Đây là điều mà khi chúng ta đã nghĩ thông suốt rồi, chúng ta mới hiểu được Tịnh độ thù thắng, những tháng ngày đau khổ này chúng ta không muốn sống tiếp nữa, chúng ta muốn được đại tự tại, đem không gian sinh hoạt của chúng ta mở rộng thành tận hư không, trùm khắp pháp giới.

Hiện nay các nhà khoa học đang vắt óc suy nghĩ, hy vọng khoa học có thể tiến thêm một bước nữa, tốc độ bay được tăng nhanh hơn, có thể đi đến không gian vũ trụ bên ngoài để thám hiểm, thám hiểm hệ mặt trời, thám hiểm hệ ngân hà; nhưng cái không gian hoạt động đó vẫn là rất nhỏ bé, hệ ngân hà thì thám thắp vào đâu! Nếu chiếu theo cách nói của Lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ, thì một hệ ngân hà chỉ là một đơn vị thế giới mà trên kinh Phật đã giảng mà thôi. Một ngàn hệ ngân hà mới là một tiểu thiên thế giới, một ngàn tiểu thiên thế giới mới là một trung thiên thế giới, một ngàn trung thiên thế giới mới là một đại thiên thế giới. Khu vực giáo hóa của một vị Phật là một đại thiên thế giới, vậy nếu theo cách tính này của ngài, một ngàn nhân với một ngàn rồi lại nhân với một ngàn, thì một tỷ hệ ngân hà mới là khu vực giáo hóa của một vị Phật, nhỏ bé lắm, nhỏ xíu thôi! Ở trong bầu hư không rộng lớn vô cùng vô tận này, những khu vực giáo hóa, đại thiên thế giới giống như vậy là vô lượng vô biên. Một khu vực này, một tam thiên đại thiên thế giới chính là một cõi lục đạo luân hồi, chính là một cõi tam giới.

Từ đó có thể thấy, khoa học của chúng ta ngày nay mặc dù đã phát triển đến mức rất đáng kể, nhưng vẫn chưa thể nghĩ đến việc muốn đến mặt trăng là lập tức đến mặt trăng được, vẫn chưa có cách nào làm được. Các hành tinh

khác, nhân loại vẫn chưa thể thực sự đổ bộ lên được. Quý vị mới biết không gian sinh hoạt của nhân loại nhỏ bé biết bao, đáng thương biết nhường nào! Dem so sánh với người ở thế giới Tây Phương, thì làm sao có thể so sánh được? Hãy mau mau vãng sinh đến thế giới Cực Lạc thôi.